

at der for Fremtiden — jeg turde vel sige ogsaa for Fremtiden — føres et effektivt, kraftigt Tilsyn med indenlandske Paagabonder. Det er vist en given Ting, at man vanskelig kan komme til at føre et saadant kraftigt Tilsyn med en Del af den omværende Befolkning uden ogsaa at maatte til en vis Grad genere den anden Del, idet det vil blive overmaade vanskeligt at trække nogen Grændse mellem de to Grupper; men jeg for mit Bedkommende mener, at det er i den Grad nødvendigt, i Befolkningens Interesse at føre en virksom Kontrol med de egentlige Paagabonder, at vi alle — ikke alene den arbejdsjøgende Arbejderklasse i egentlig Forstand, de, der søge legemligt Arbejde, men vi alle — maa finde os i at underkaste os visse Besværigheder og Gener, for at dette Formaal kan opnaas. Jeg for mit Bedkommende skal være saa villig som Noget til at stemme selv for meget vidtrækkende Bestemmelser i saa Henseende ifødt for at laa af paa min Forbring paa, at der føres et kraftigt og virksomt Tilsyn med de egentlige Paagabonder, hvis Mængde synes at være i stadig Stigen, og hvis Besværighed for Befolkningen sandelig ikke føles mindst af den Del af Befolkningen, hvis Naar iøvrigt ere mindst heldige.

Mouvier-Petersen: Jeg bad om Ordet i Anledning af det Foredrag, vi hørte af den ærede Landskingsmand her bagved mig (Aldler), men jeg skal fatte mig i Korthed. Det forekommer mig nemlig, at der ligger nogen Misforstaaelse eller mindre rigtig Opfattelse af de faktiske Forhold til Grund for hans Udtalelser, og denne Opfattelse synes det mig ogsaa, jeg har hørt gaa igjennem flere af de andre Foredrag, der ere holdte siden. Naar man nemlig har antaget, at Bestemmelserne i første Passus af Vædringsforslaget Nr. 27 ville være et Indgreb i den personlige Frihed, og at man derved kunde genere den stræbsomme, dygtige og stikkelige Arbejder, tror jeg, at dette ingenlunde er Tilfældet. Den Forbring, der opstilles i første Passus under Nr. 27, at en saadan Person skal kunne legitimere sig, tror jeg er en billig Forbring fra et velordnet Samfunds Side, og jeg tror, at det paa ingen Maade vil kunne genere de Paagældende selv. Det vil være et mærkeligt Tilfælde, hvor ikke den dygtige og ordentlige Arbejder bestandig vil kunne legitimere sig, og enhver saadan vil ogsaa i Virkeligheden selv være bedst tjent med, at han kan legitimere sig, naar han kommer til fremmede Egne, hvor han ikke er kendt. Er man imidlertid enig i den første Passus af Udvælgets Vædringsforslag, kan jeg ikke indse, at det Underændringsforslag, der er stillet af min ærede Kollega fra 9de Kreds, indeholder en Byrde for den Paagældende, thi efter første Passus skal jo Bedkommende forklaffe den ondsønde Legitimation; det beror imidlertid paa

det subjektive Skøn, som altid er noget ubestemt, hvad der er tilstrækkeligt til en saadan Legitimation. Ved at have en Arbeidsbog, er den Paagældende i den Række, at han bestandig kan legitimere sig, og undgaar derved de Ulemper, der ellers kunne være forbundne med Legitimationen. Naar den ærede Ordfører udtalte, at det var en ufornøden Byrde at lægge paa den Paagældende at forpligte ham til at anskaffe en Arbeidsbog, naar han havde en Skudsmaalsbog, der jo altid vilde indeholde en tilstrækkelig Legitimation — og jeg giver ham Ret deri — saa vil dette, naar man forøvrigt sympatiserer med den Tanke, der ligger til Grund for Underændringsforslaget — hvad jeg gjør — let fra det ærede Udvælgs Side kunne rettes til næste Behandling, naar man blot tilføjer, at for saa vidt han er i Besiddelse af en Skudsmaalsbog, bortfalder Forpligtelsen til at have Arbeidsbog. Jeg gjentager, at jeg ikke kan se, at der ved Underændringsforslaget lægges nogen forøget Byrde paa den ordentlige og stikkelige Arbejder, som man ganske vist ikke vil lægge nogen Hindring i veien ved det Underændringsforslag, der er stillet af den ærede Landskingsmand for 9de Kreds, naar man dog er enig om at vedtage Udvælgets Vædringsforslag. Jeg har heller ikke — saaledes som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds — opfattet den høitærede Ministers Foredrag, som vi hørte igaar, paa den Maade, at han med Bestemthed udtalte sig imod Underændringsforslaget. Saaledes har jeg paa ingen Maade opfattet hans Foredrag. Jeg er indrer, at den høitærede Minister udtalte, at han vilde have anset det for heldigere, om den omhandlede Forpligtelse paavilede de egentlige Paagabonder snarere end de Personer, som omtales i første Stykke. Jeg vil, skjøndt jeg forøvrigt billigere den Tanke, der ligger til Grund for Udvælgets Vædringsforslag under Nr. 27 baade i første og andet Stykke, slutte med det Ønske, at det maatte lykkes det ærede Udvalg til næste Behandling at sætte en skarpere affattet Grændse mellem de to Grupper, som Vædringsforslaget angaar.

Aldler: Med Hensyn til den høitærede Ministers Stilling antager jeg, at vi fra ham selv vilde faae et Svar at høre paa den ærede sidste Talers Bemærkninger og derved lære hans bestemte Mening at kende. Det var iøvrigt ikke alene af Etikette-Hensyn, at jeg paaberaabte mig den høitærede Minister, og det maa være mig tilladt at udtale, at det heller ikke var af Etikette-Hensyn, at jeg vilde stemme imod Forslaget under Nr. 28, men det var, fordi jeg finder det faktisk urigtigt at sætte Ministeren i Bevægelse paa et Punkt som dette. Det var imidlertid ikke i den Anledning, jeg tog Ordet. Jeg kan overordentlig godt forstaa den Konsekvents, der er i, at man, naar man vil stemme for Forslaget under Nr. 27,